

ŽIVOT

www.zabrdovice.cz

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Adventní
snažení

Farní
pout'

Kristus
naš král

Dva žabáci

tiráž

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Vydává

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábrdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Hanka a Karel Komárkovi

grafická úprava

Roman Smékal

web

<https://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

otec Daniel, Anna
Julínková, Karla Krejčí,
Marcela Novotná, Jiří
Sluka

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
zivot.redakce@gmail.com
nebo kontaktujte redakci

Náklad

120ks výtisků

obsah

- 1 Duchovní slovo
- 2 Co nás čeká
Král nejvyšší
Duchovní hudba
- 3 Farní pout'
- 4 Mary's meals
Prostřete místo, rozsviňte naději
- 5 Dotazník - hodnocení kandidáta
- 7 Adventní snažení
- 8 Přečtětě si: Kroky k usmíření
- 9 Svědectví života
- 11 Očeho pohádka

Slovo redaktorů

Milí farníci,
vítáme vás u dalšího čísla farního časopisu. Jeho tématem je „Král a kralování“. Ze srdce vám přejeme, ať je Ježíš králem vašich srdcí a také abyste prožili požehnaný advent.

Hana a Karel Komárkovi

Duchovní slovo

Kristus, náš Král

Milí farníci,
jak moc je náš pohled na Boha ovlivněn a omezen negativními zkušenostmi v mezilidských vztazích. Stačí pohlédnout na politickou scénu – kolik politiků opravdu chceme? Jistě, zvolili jsme si je, ale mnozí volili jiné, a tak nejsou spokojeni, jiní sice volili tyto, ale možná nebylo moc na výběr nebo ti, které bychom si přáli, by neměli šanci uspět a byl by to vyhozený hlas. A tak možná na většinu politiků prostě nejsme hrdí.

Historie s králi byla ještě náročnější v tom, že lidé většinou vůbec nemohli ovlivnit, kdo na trůn usedne. Rozhodovací kompetence měli také obrovské – někdy hraničící s libovůlí.

Na nižší úrovni to mnozí známe z firem a institucí – většina vedoucích sleduje více své zájmy, resp. těch nadřízených, aby nepřišli o své místo a případně byli i povýšeni. Jen málo vedoucích se bije za své podřízené a zastává se jich.

Jako vyvrcholení církevního roku slavíme Krista jako Krále – vyvrcholení dějin spásy, kdy budeme s naším Králem. Jak bude vypadat jeho vláda? V mnohém bude hodně odlišná:

Ježíš není vládcem, který by si usurpoval vládu nad územím, kde žijeme. Není samozvaný panovník. Stvořil nám Zemi a daroval nám ji. Nevměšuje se nám do její správy – ať už co se péče o přírodu týká, nebo právě politického způsobu fungování. Ano, dává nám návod v podobě přikázání a evangelií, ale je to svobodná nabídka.

Podobně po smrti se nikomu jako král nevnučuje – On má své království, své teritorium, do kterého nás zve. Kdo nechce, nemusí pod jeho vládou žít – může dál žít venku a tam si žít podle svých představ a pravidel. Nutno ale dodat, že pravidla, která nejsou Bohem daná, jsou pravidla sobectví, boje o nadvládu jednoho nad druhým, resp. samoty, pokud nechci být ovládán nikým. Pak jsem ale ovládán jen svými závislostmi, kterými si kompenzuji samotu. Tam vládne a drží se moci satan.

Náš Král Ježíš ví, čeho jsme a nejsme schopní. Proto nám nabízí svou vládu, která spočívá v tom nás vzájemně propojit, sjednotit v lásce – nás rozptýlené, často rozhádané, nesmířené. Dveře do jeho království jsou otevřeny každému, kdo je ochoten žít v lásce a blízkosti s druhými – dělat si navzájem radost, umět si odpouštět, nikoho nevylučovat ze svého středu. A náš Král nám v tom všem jde příkladem v Nejsvětější Trojici. Má tolik lásky a milosti, že vtahuje do této lásky i nás, a tak nás uschopňuje milovat s Ním a milovat jako On.

Král, který nepotřebuje rozhodovat ani přikazovat, protože všichni ho jen následují, napodobují, sami se ptají, co by pro něj a pro druhé mohli udělat. Král, který druhé rád posadí ke své královské tabuli a obsluhuje je. Král, který má jedinou touhu – blaho svého lidu... blahoslavenství svého lidu. Lid, který plesá v jeho lásce. Král, který se bije za ty své, který dokáže opustit svůj palác a hledat zbloudilé, nešťastné, trpící... Dokáže jim být na blízku v utrpení. Ano, Král, který se vydal na naši zem – do „našeho teritoria“, ale ne aby vládl, ale jako jeden z nejmenších. To si připomínáme v adventu a o Vánocích. Narodil se jako jeden z nás do chudoby, podřízenosti druhým, nablízku trpícím a nemocným, které uzdravoval.

A ano, již zde na zemi vládnul – těm, kteří svobodně chtěli milovat jako On. Přitahoval si srdce a to dělá i dnes. Jeho království, které je uprostřed nás a vstoupit do něj může každý, kdo je ochoten učit se milovat. A náš Král, který touží žít v našich srdcích, je může naplnit tak upřímnou láskou, jaké bychom ze svých sil nikdy nebyli schopni.

Pane Ježíši, pomoz naší nerozhodnosti a možná někdy obavě nechat Tě vládnout v našich srdcích, našich životech. Ať se stáváš stále opravdu naším Králem... Ty víš, jak to vypadá, když si chceme vládnout sami.

To vyprošuji nám všem + P. Daniel

Co nás čeká?

Listopad 2025

30. 11. - první neděle adventní, začátek adventu

Prosinec 2025

7. 12. - Mikulášova nadílka pro děti v kostele

19. 12. - doprava stromů pro vánoční výzdobu

20. 12. - velký úklid a stavění betléma

24. 12. - v 15:00 - dětská mše svatá

- ve 22:00 - "půlnoční" mše svatá

KRÁL NEJVYŠŠÍ

Ježíš Kristus, Král nejvyšší,
přijde k nám s nebeskou říší
k soudu všech živých i mrtvých
podle hlasu Písem svatých.

Příchodu svého znamení
předpovídá v svém učení,
podle nich máme poznati,
že se již chystá přijíti.

Toto my vírou držíme,
kéž i ustavičně bdíme
v modlitbách, v dobrém činění,
čekáme Pána k souzení.

Hymnus z breviáře

Duchovní hudba

Neděle 23. 11. 2025 v 9:45 h

Slavnost Ježíše Krista Krále

Zdeněk HATINA (1941)	Česká liturgická mše op. 20
Antonín DVOŘÁK (1841-1904)	Biblická píseň č. 5 Bože, Bože, Píseň novou...
Josef Cyril SYCHRA (1859-1935)	Zbožně se Ti klaním...
Osvald STRYK (1895-1948)	Kristu králi
	J. K. č. 707, 631
Účinkují:	sóla, smíšený chrámový sbor
Varhany: Řídí:	doc. MgA. Jan KRÁL Zdeněk Hatina, ředitel kůru

PROŽILI JSME

Svědectví – farní pouť

Naše farní pouť do Vilémova u Litovle a na Svatý Kopeček začala krásného podzimního rána od fary v Zábrdovicích. S milým, obětavým a velmi ochotným panem řidičem. Měla jsem z pouti velký strach a obavy, pochopitelně, když jedete někam poprvé, jak to zvládnou se svojí výjimečností (jak říká můj fyzioterapeut hendikepu), ale odevzdala jsem každou situaci a celou pouť do ochrany Panny Marie v modlitbě růžence a věděla jsem, že je všechno v pořádku, protože kolem mě bylo spoustu farníků ochotných vždy pomoci, a to je pro mě důležité. Hodně mile mě překvapil pan řidič, který naložil do zavazadlového prostoru můj vozík bez komentářů, což se mi málokdy stává. Pomoc dalších s nástupem a výstupem byla samozřejmostí a lehkostí, takových andělů by mohlo být na cestách víc.

Ve Vilémově v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské jsme byli přivítáni paní kostelnicí a místním panem farářem, který nám řekl pár slov k historii kostela.

Před začátkem mše svaté ve Vilémově za mnou přišel Pavel a poděkoval mi za to, že jsem jela a nevzdala to i přes mnohé překážky, které musím každý krok překonávat. Jsem moc vděčná za přijetí a podanou pomocnou ruku každého z vás. Mše svatá byla pro mě krásným setkáním s Ježíšem, ani neumím některé chvíle s Ním blíže popsat.

Děkuji za krásný výklad k historii baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku. Je spojena se zámožným obchodníkem Janem Andrýskem, který slíbil postavit na kopci nad Olomoucí, tehdy zvaném Svatá hora, malou kapli. Pro budoucí kapli určil pahorek podobající se místu, na němž se mu Matka Boží zjevila ve snu; bylo zde spousta zázraků, uzdravení a vyslyšených modliteb. V průběhu dějin zdejšího místa byla Panna Maria na Svatém Kopečku vzývána a uctívána jako Královna Moravy.

A další silný zážitek z naší křížové cesty, kdy jsem mohla po dlouhé době Ježíši poděkovat život a odevzdat těžkosti všedních dní do jeho rukou. Hlavně za to, že mě má rád takovou, jaká jsem, a lidi kolem mě taky. Cukrárnové setkání bylo moc příjemné. Děkuji Davidovi za jeho odvahu a statečnost, že mě delší část cesty vezl k autobusu. A modlitby všech, kteří s námi nemohli jet, nás nesly a byli jsme tak spolu spojeni. Díky za tuto pouť a společenství živé farnosti, díky otci Jiřímu a všem, kdo se mě skrze tebe Ježíši ujali, a tak jsem mohla zažít kousek nebe na zemi.

Marcela Novotná

V sobotu 11. října jsme se vypravili na farní pouť. Jeli jsme do Vilémova. Tam jsme měli mši a jeli jsme na Svatý Kopeček. Akorát jsme přijeli pozdě, tak jsme měli 20 minut volno, a tak jsme šli do kavárny. Potom byla prohlídka baziliky a pak byla křížová cesta s panem farářem. Potom jsme šli znovu do kavárny a vymýšleli jsme pohádku na středeční mši svatou. Dál jsme pouštěli draky. Poté jsme nastoupili do autobusu a jeli jsme zpátky. V autobuse pan farář říkal vtipy a pak jsme dojeli dobře domů.

Anička Julínková

Vánoce s Mary's Meals – symbolické místo u vánočního stolu

Dříve se u štědrovečerního stolu prostíralo místo navíc pro nečekaného hosta – gesto otevřenosti a lidskosti vůči tomu, kdo byl na cestě, sám nebo hladový. Byl to tichý projev naděje, že v čase Vánoc nikdo nezůstane opomenutý. Dnes se svět změnil, ale pojďme společně smysl této tradice naplnit novým životem. Stále existují miliony dětí, které čekají na své místo u stolu, na jídlo, které utiší hlad, a na šanci učit se a snít o budoucnosti. Mary's Meals pomáhá už více než 3 milionům dětí v nejchudších zemích světa a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí pouhých 550 Kč. Symbolickým místem u vánočního stolu darujete dětem v chudobě teplé jídlo, vzdělání a naději. Každý zakoupený talíř je součástí udržitelné změny, která dává komunitám sílu postavit se na vlastní nohy – jídlo se připravuje z místních surovin, vaří ho dobrovolníci z místních vesnic a tím roste nejen dítě, ale i celá komunita. Když prostřete místo u svého stolu, pomáháte přerušit začarovaný kruh chudoby a hladu. Připomínáte si, že skutečné Vánoce začínají tam, kde se dělíme o to, co máme. A právě tehdy se rodí to největší vánoční poselství – naděje, radost, pokoj a mír pro všechny.

„Moje cesta do Malawi byla jedním z nejsilnějších zážitků v mém životě. Viděla jsem tisíc dětí s hrnečky v rukou, které se těší na své jediné jídlo dne. A přesto z jejich očí vyzařovala radost a naděje. Náš svět nekončí za plotem našeho domu ani za hranicemi naší země. Každý z nás může přispět drobným kouskem svého dostatku – a proměnit ho v naději tam, kde je jí nejvíc potřeba. Mohu z vlastní zkušenosti říct, že každá koruna vynaložená na Mary's Meals je využita s obrovskou pokorou, účelně a s láskou.“

PETRA BURIANOVÁ, ambasadorka hnutí Mary's Meals, výherkyně soutěže Peče celá země v roce 2020 a tvůrkyně pořadu Pečení na neděli

Prostřete místo. Rozsviňte naději.

Tyto Vánoce můžete jednoduchým gestem změnit svět. Prostřete symbolické místo u svého stolu pro dítě, které žije v chudobě – a darujte mu teplé jídlo, vzdělání a šanci na lepší budoucnost zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals.

Více na www.mistouvanocnihostolu.cz.

S každým darem roste radost, pokoj a mír, které dělají Vánoce opravdovými. Jedno místo. Jeden talíř. Jeden krok k udržitelnější naději pro všechny.

DOTAZNÍK - HODNOCENÍ KANDIDÁTA

- Hodnocení kandidáta na vysokou vedoucí funkci
- Použita metoda pros/cons (pro a proti)

Body svědčící pro kandidáta (pros, highlights)

- Projevuje schopnost rychle a nečekaným způsobem řešit problémy. Na svatbě, kde selhalo zásobování, dokázal zajistit během několika minut stovky litrů kvalitního vína.
- Splňuje nutnou podmínku pro účast v konkurzu na nejvyšší funkce, je obžalován a trestně stíhán za pobuřování a kontroverzní výroky. Má tak šanci postoupit do nejvyšší kvalifikační skupiny pro výběrové vedoucí.
- Zvyšuje svoji popularitu negováním výroků oficiální medicíny. Sice se neprojevuje jako antivaxer, protože v dané kulturní oblasti se očkování vůbec neprovádí a není tedy důvod vůči němu bojovat, ale nahrazuje to jinak. Veřejně dokazuje, že lidé oficiálně prohlášení za mrtvé a někdy dokonce pohřbení, mrtví nejsou. Podrobnosti lze nalézt v dostupné dokumentaci případů: mladá Jairová, mládenec z Naimu, Lazar z Betánie. Pracovníkům posudkové zdravotní komise posílá k přehodnocení jejich výroku o infekčním onemocnění ty lidi, kteří předtím byli úředně označeni za nevyléčitelně nemocné, teď jsou však zdraví. Dokonce to dělá hromadně – odeslal k novému posouzení celou desetičlennou skupinu. Kandidát se v tom zřejmě inspiroval úspěšným příkladem známého politika bez zdravotnického vzdělání, který za pandemie měnil o své vůli několikrát denně rozhodnutí nejvyššího představitele státního zdravotnictví.
- Umí skvěle pracovat s cennými papíry. Žel, povaha těch papírů mu zlepšuje pozici jen málo, viz podobnosti ve druhé části.

Body svědčící proti kandidátovi (cons)

- Na předvolebních shromážděních nabízí jen málo atraktivní pochutiny. Místo guláše, koblih nebo piva s dotovanou cenou rozdává obyčejný chleba a ryby.
- Není schopen zajistit kvalitní catering, má problémy v zásobování potravinami. Doloženo na případě s nápoji. Když sám má žízeň, nabídnou mu nejprve víno kontaminované žlučí a později ocet.
- Členové jeho týmu mají někdy takový hlad, že si musejí obstarat potraviny přímo ze zdrojů v přírodě. Je doložen případ, kdy se skupina kandidátových spolupracovníků dopustila polního pychu, šlo o krádež a konzumaci pšeničných klasů. Kandidát byl předveden a musel podávat vysvětlení.
- Kandidát používá nevhodné distinkce. Jako adept na nejvyšší vedoucí funkci nosí při veřejné prezentaci na hlavě místo věnce z tepaného zlata jen ubohou a pravděpodobně nepohodlnou náhražku z větví suchomilného keře Ziziphus (Cicimek, Trnovec) z čeledi řešetlákových. Když už za každou cenu chce vyjádřit své ekologické citění, má použít ke své ozdobě aspoň Vavřín bobkový (zvaný též vznešený), Laurus nobilis.
- Nerozumí byznysu. Fyzicky napadá prodavače, kteří zajišťují po materiální stránce probíhající turisticko-náboženskou aktivitu uvnitř chrámu, brání jim ve výkonu obchodu a připravuje tak o zisk chrám známý jako slavné poutní místo.
- Narušuje tradiční náboženské (kulturní a folklorní) akce v chrámu provokativními řečmi, je kritický k představitelům moci a náboženské tradice, dokonce vyhrožuje terorismem, například vyzývá ke zboření chrámu, který je chráněnou kulturní památkou nedozírné ceny.
- Nemá talent na výběr spolupracovníků a podřízených. V jeho nejbližší skupině jsou jen lidé bez akademických titulů, obyčejní dělníci z oblasti rybolovného průmyslu, zbabělci neschopní podpořit svého vedoucího v kritické situaci. Jsou mezi nimi i talenty, např. pracovník finanční správy pověřený výběrem mýta, který projevoval mimořádnou schopnost odklánět finanční toky ve svůj prospěch, avšak ten se po zařazení do týmu neosvědčil. Nedokázal zajistit financování pro kandidátův tým, naopak se nepochopitelně rozhodl ze svých prostředků nahradit finanční ztráty, které dříve způsobil odkláněním a svévolným navyšováním sazeb mýta.
- Kandidát je zcela nemajetný, nemá z čeho financovat svoji předvolební kampaň ani právníky, kteří by řešili žaloby na něj uvalené od představitelů vládní moci. Trestní stíhání je sice v obecné rovině velmi prospěšné pro úspěch politika v každé předvolební kampani, ale musí být ošetřeno tak, aby kandidát zůstal beztrestný.

- Vyzná se v cenných papírech a umí s nimi pracovat. Chybou je, že to nejsou volně obchodovatelné akcie, opce či dluhopisy umožňující spekulace a machinace s vysokým výnosem, ale jen nějaké vzácné rukopisy původně vzniklé pro náboženské účely, papyrové svitky psané převážně hebrejsky a aramejsky. Kandidát prý má excelentní kvalifikaci týkající se obsahu a použití těch svitků. Žel, jejich obsah je pro vysokou politiku zcela neužitečný.
- Když měl zaplatit daň (za ideovou příslušnost, formálně tzv. chrámová daň), nejenže se této povinnosti nevyhnul, jak se na budoucího vysokého představitele sluší, ale zorganizoval představení s vylovením "náhodné" ryby mající v sobě stříbrnou minci.
- Projevuje nedostatek rozhodnosti a pevnosti nutné pro udržení se v nejvyšší funkci. Není znám případ, že by někoho nechal pro výstrahu popravít, dokonce ani zavřít do vězení. Zcela selhává i v dalších ukazatelích kvalitního nejvyššího představitele. Počet jeho odpůrců a protikandidátů, kteří byli náhodně zastřeleni, otráveni nebo vyskočili z okna, je nulový.
- Postrádá elementární manažerské schopnosti. Má sklon se špatně rozhodovat ve věci žadatelů o podporu, zejména jsou-li to příslušníci z jiných kulturně či kultovně odlišných oblastí (např. Samařsko). Neprojevuje vůči nim zásadovou neústupnost, ale pomáhá jim, dokonce je dává za příklad. Místo aby se zbavoval svých povinností tím, že se jim vyhne, má sklon brát na sebe závazky jiných. Tím činí svoji situaci velmi obtížnou až fatální a doplatí na to.

Závěrečné vyhodnocení

Kandidát přes určité kladné rysy a dovednosti postrádá podstatné předpoklady a je naprosto nevhodný pro funkci, na niž je navržen. Nemá šanci obstát jako vrcholný představitel světového společenství a stát se novým neodvolatelným předsedou a vládcem lidstva jako celku.

JS

ADVENTNÍ SNAŽENÍ - Plamen naděje v nás

Námět pro prožití adventní doby ve farnosti i v rodině

„Vaše tělo je chrámem Ducha Svatého, který je ve vás a kterého máte od Boha.“ 1 Kor 6,19. Advent je doba očekávání. Je to čas ztišení, kdy máme připravovat své srdce i mysl na příchod Ježíše, aby se znovu narodil i v našem nitru. Realita je často jiná. Všude je plno hluku a shonu. Letošní adventní projekt chceme zaměřit na světlo. Ježíš je to světlo. Naše tělo je chrámem Ducha Svatého – sám Bůh přebývá v nás. Pojdme společně a každý ve svém nitru během adventní doby objevovat jeho plamen naděje. Chceme postupovat z vnějšku dovnitř, z hluku světa do ticha nitra, kde můžeme zaslechnout Ježíšův hlas.

Na každý týden jsme pro děti i jejich rodiče připravili inspiraci k plnění různých předsevzetí a úkolů, za jejichž splnění si děti mohou nalepovat diamanty do velké papírové vánoční ozdoby. Po každé katechezi ponесou děti jako obvykle obětní dary a u oltáře jim pan farář nebo katecheta rozdává menší vánoční ozdoby, které budou symbolem přibývajícího světla v nás. Děti si je pak hned mohou pověsit na připravený vánoční strom, který bude umístěn v levé přední části kostela. Postupně budeme zdobit a rozsvěcovat vánoční strom našimi dobrými skutky a úmysly. Na Štědrý den 24. prosince se potom strom nádherně rozsvítí úplně celý.

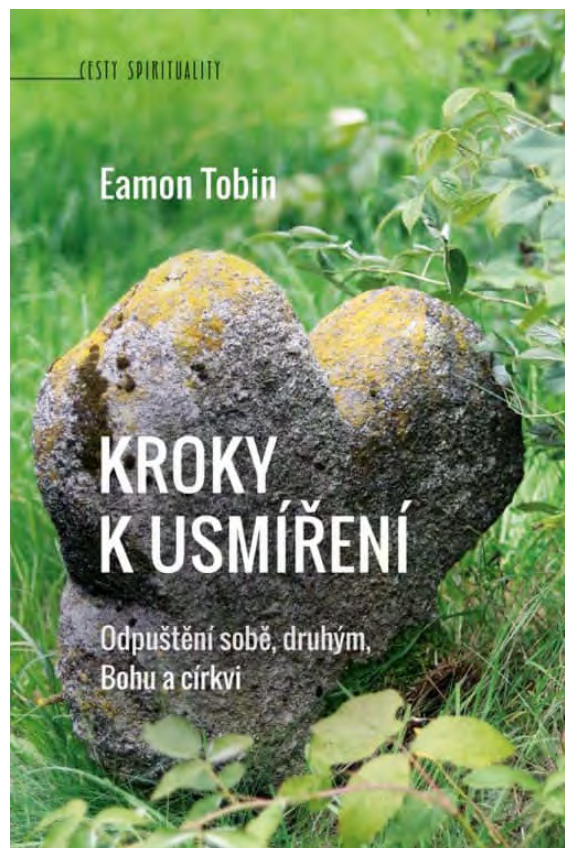
Informace k plnění úkolů a vánoční ozdoby k nalepování diamantů pro děti i dospělé budou umístěny na katechetické nástěnce v zadu u vchodu do kostela.

Vaše katechetky

Přečtěte si: EAMON TOBIN - KROKY K USMÍŘENÍ

Odpuštění sobě, druhým, Bohu a církvi

Máloco je v evangeliu tak jasné jako Ježíšův pokyn, že máme odpouštět. Každý z nás ale jistě narazil na situaci, kdy to vůbec nebylo snadné. Znamý exercitátor otec Tobin sepsal už před lety velice nízkoprahové pojednání o tom, jak a proč odpouštět druhým, Bohu, církvi i sobě samým, a velice trefně odpovídá na řadu souvisejících otázek, jako například: „Proč odpouštět někomu, kdo si nepřipouští vinu?“, nebo: „Co dělat v situaci, kdy bezpráví, ponižování a násilí vůči mně neustále pokračuje?“

O autorovi:

P. Eamon Tobin (1947–2021) byl americký římskokatolický kněz a autor knih s duchovní tematikou. Působil v řadě farností na Floridě, ve kterých se kromě duchovní služby věnoval také sociální práci. Ve známost vešel především svým plodným psaním o modlitbě a křesťanském způsobu života. Pořádal také mnoho workshopů, přednášek a duchovních cvičení o modlitbě a spiritualitě.

Ukázka z knihy:

Jak odpustit zemřelému

Když nám zemře někdo blízký, mnozí z nás se musejí vyrovnat s tím, čemu se říká „nedořešená záležitost“ (angl. „unfinished business“). Pokud šlo o náhlé úmrtí, možná ani nebyla příležitost se pořádně rozloučit. Pozůstalí pak mohou pociťovat vinu – např. že svého blízkého nepřesvědčili, aby šel včas k lékaři, že ho neochránili před nebezpečím. Mnohdy si lidé vyčítají, že mezi nimi zůstal nevyřešený nějaký konflikt, že se nestihli usmířit.

Nicméně je tu i opačný problém. Lidé doprovázející pozůstalé ve fázi truchlení potvrzují, že pozůstalí se mohou na zesnulého hněvat, a to např. za to, že odešel náhle či předčasně (což vnímají jako opuštění, obzvláště děti vůči rodičům nebo mladé vdovy – pozn. red.), že nedbal o své zdraví, že je držel v příliš závislém vztahu, že je nezasvětil do finančních záležitostí nebo že je utlačoval a omezoval v sociálních kontaktech. A jelikož jde o zemřelého, a „o mrtvých jen dobře“, někteří mají potíž si tyto negativní pocity být jen připustit; cítí se provinile a nevědí, co si s nimi počít. Mnozí se domnívají, že už se nedá nic dělat – vždyť ten, koho se to týká, je už mrtvý. Dobrá zpráva zní, že se s tím dá udělat mnoho! I tyto nedořešené záležitosti lze zpracovat, i v těchto situacích lze odpustit a nastolit usmíření. My křesťané přece věříme v život po smrti. První preface katolické zádušní mše praví:

Vždyť život těch, kdo v tebe věří, nezaniká,
ale ve smrti se naplňuje,
a když se rozpadne naše pozemské obydlí,
dostaneme u tebe domov věčný.

Věříme tedy, že s těmi, kdo nás předešli, můžeme dál nějakým způsobem komunikovat, a že jsou si vědomi toho, co jim říkáme. Ostatně v tom nás povzbudil i papež Benedikt XVI. ve své encyklice *Spe salvi* (čl. 48): „Základní křesťanské přesvědčení, že láska dosahuje až na onen svět, ... jde napříč staletími a zůstává zdrojem útěchy i dnes. Kdo by nepociťoval potřebu svým milovaným blízkým, kteří již prošli branou smrti, třeba jen náznakem projevit trochu dobroty, vděčnosti či poprosit za odpuštění?“

Svědectví života: PETER TO ROT (1912–1945)

**Svatý
PETER TO ROT
Mučedník**

Vzdělání a manželství

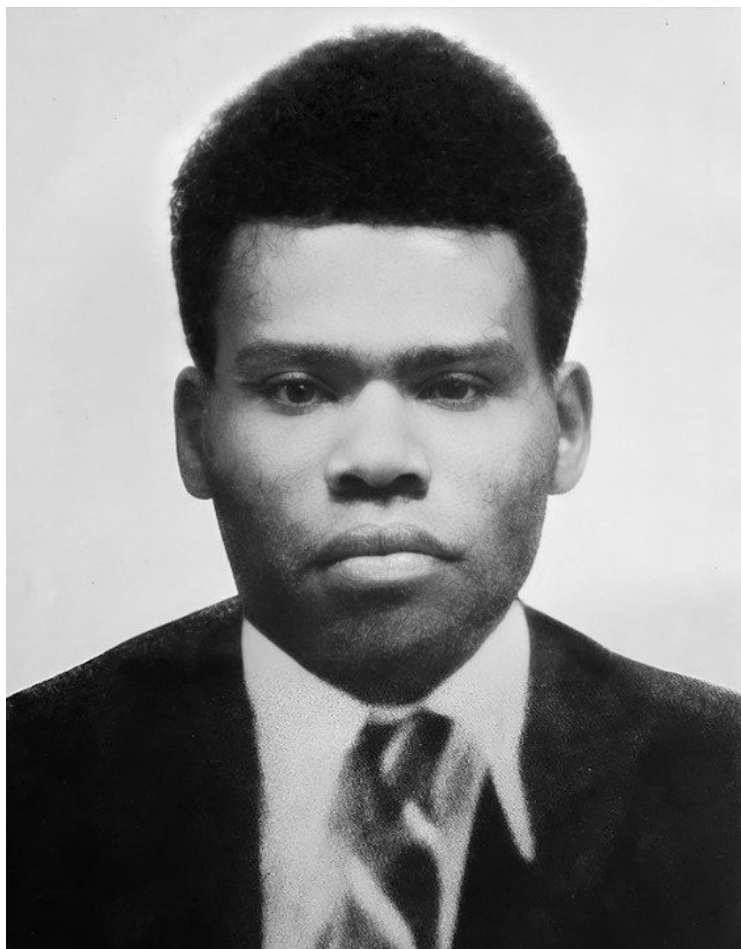
Peter To Rot se narodil 5. března 1912 na ostrově Nové Pomořansko v tehdejší německé Nové Guineji. Byl třetím ze šesti dětí Angela Tu Puii (váženého náčelníka vesnice) a Marie la Tumul. Oba jeho rodiče konvertovali ke katolicismu v roce 1898.

Jeho otec ho naučil základy katolického katechismu a v roce 1919 ho poslal do místní misijní školy, přestože v té době nebylo základní vzdělání povinné. Peter byl docela obratný v lezení po kokosových palmách a rád to dělal, aby sháněl kokosové ořechy pro starší vesničany. Ve škole se mu jen zřídka dařilo, ale byl poctivý a ochotně pomáhal potřebným. V roce 1930 se farář z Rakunai – otec Laufer – zeptal Petrova otce, zda by mu dovolil studovat na kněze. Ten však řekl, že ještě nenastal ten správný čas, ale že by bylo více než vhodné, kdyby se jeho syn stal katechetou. Krátce nato Peter zahájil studium na Saint Paul's College of the Missionaries of the Sacred Heart v Taliligapu. Po dokončení studií v roce 1933 byl pověřen, aby sloužil jako katecheta ve farnosti Rakunai, a místní biskup mu udělil oficiální katechetský kříž. To Rot se poté vrátil do své vesnice a pomáhal otci Lauferovi. Byl vynikajícím učitelem, věděl, jak si zorganizovat hodiny, a lidé si všimli, že u sebe vždycky nosil Bibli.

Dne 11. listopadu 1936 se oženil s Paulou la Varpit a pár měl tři děti. Bohužel jedno zemřelo jako kojeneček a další dítě zemřelo krátce po skončení druhé světové války. Jejich třetí dítě se narodilo po To Rotově smrti a dožilo se stáří. Peter a Paula se vzali v katolickém kostele, ačkoli při svatbě dodrželi i některé místní tradiční zvyky.

Katecheta

V březnu 1942 japonské síly okupovaly zemi a vytlačily australskou posádku. Japonští vojáci internovali všechny zahraniční misionáře, ale zpočátku nezakazovali náboženské praktiky. Když byl farář nucen opustit vesnici, požádal To Rota, aby se ujal vedení jeho farnosti.

V této roli se To Rot staral o nemocné a chudé a zároveň pokračoval ve vzdělávání křesťanských konvertitů. Ke konci roku 1943 místní japonské úřady omezily náboženské obřady a o několik měsíců později je zcela zakázaly. To Rot však i nadále tajně konal modlitební obřady, a to navzdory nebezpečí pro jeho vlastní život a obavám ostatních. Když byl jejich místní kostel zničen, postavil za vesnicí „keřový kostel“. V tomto skrytém kostele se nadále modlil s ostatními a vedl záznamy o křtech a svatbách.

Metepa byl ženatý muž, křesťan a policista, který pracoval pro Japonce ve stejné vesnici. Přitahovala ho vdaná protestantka jménem la Mentil. Když si To Rot a její otec uvědomili, že Metepa má v úmyslu la Mentil unést a vzít si ji jako druhou manželku, zabránili mu v tom. Rozzuřený důstojník to nahlásil svému nadřízenému Kuekovi, který si To Rota předvolal.

Japonské úřady legalizovaly na ostrově polygamii ve snaze povzbudit obyvatele k návratu k jejich dřívějším (pohanským) tradicím. To Rot se proti této praxi veřejně postavil jako proti křesťanské víře.

Když se To Rot dostavil před Kueku, Kueka mu nařídil, aby ukončil svou pastorační činnost. Zároveň Metepa s pomocí přítele zajal la Mentil a napadl jejího manžela. To Rotovi a náčelníkovi vesnice se však podařilo la Mentil najít a vrátit ji manželovi. To Rotova veřejná obhajoba tradičního manželství v tomto incidentu vedla Japonce k tomu, že si zaplatili špiony, aby sledovali jeho aktivity a pokusili se ho přistihnout při praktikování víry. Pár z vesnice nakonec To Rota nahlásil úřadům a policie ho zatkla poté, co při prohlídce jeho domu našla náboženské předměty. Když byl o Vánocích 1944 zatčen, sázel zeleninu, kterou plánoval darovat Japoncům jako charitativní akt.

Po zatčení byl To Rot odvezen na policejní ředitelství. Policejní náčelník Meshida se To Rota zeptal, zda kázal, a To Rot řekl, že ano. Meshida ho poté uhodil do obličeje a do zadní části krku a nařídil To Rotovo uvěznění. Dva křesťanští vůdci usilovali o To Rotovo propuštění, ale neúspěšně. To Rot se svěřil své matce, že ví, že zemře, ale ujistil ji, že je více než připraven zemřít pro Ježíše Krista, pokud by tomu tak bylo.

To Rot byl zpočátku zavřený v malé cele bez oken. Poté byl odsouzen ke dvěma měsícům vězení v koncentračním táboře Vunaiara. Jednou ho přišla navštívit jeho žena a dvě děti. Žena ho prosila, aby přestal být katechetou, aby byl v bezpečí. To Rot však trval na svém, že se nevzdá svých povinností vůči svému lidu. V den své smrti řekl matce: „Policie mi řekla, že dnes večer přijde japonský lékař, aby mi dal nějaké léky. To je překvapivé, protože nejsem nemocný. Mám podezření, že je to trik.“ Řekl své ženě, aby mu přinesla kříž a nejlepší oblečení, aby mohl stanout před Bohem oblečený ve vhodném oděvu.

Smrt

V roce 1945 ve vězení dostal To Rot smrtící injekci a poté mu dali něco k pití. Když dozorci viděli, že jed působí příliš pomalu, uložili ho do postele a lékař mu zakryl ústa. Začal mít křeče, dozorci ho drželi a bili ho trámem do zátylku. Po jeho smrti se japonský policista vydal do To Rotovy vesnice Rakunai a řekl lidem: „Váš katecheta je mrtvý.“ Když nevěřící náčelník vesnice požadoval, aby řekl, co policisté To Rotovi udělali, důstojník řekl: „Onemocněl a zemřel.“ To Rotův strýc Taura se s velitelem Mešidou vydal do vězení, aby si prohlédl To Rotovy ostatky a odnesl je k pohřbu. Zjistil, že To Rotovo tělo je stále teplé. Byl schoulený s vatou v uších a nose, s krví a červeným šátkem omotaným kolem krku. Zátylek měl oteklý od viditelných ran a na pravé paži měl zřetelnou stopu po jehle.

To Rotovy ostatky byly brzy pohřbeny v Rakunai na katolickém hřbitově. Pohřeb se však konal v tichosti ze strachu před japonskými vojáky.

Vzpomínka

V roce 2012 papež Benedikt XVI. povzbudil všechny manželské páry, aby se řídily „příkladem odvahy“ To Rota, a později vyslal kardinála Josepha Zena Ze-kiuma, aby se zúčastnil oslav v Rabaulu u příležitosti stého výročí narození zesnulého katechety. Papež hovořil o To Rotovi na svém setkání „ad limina“ s papuánskými biskupy 9. června 2012 a arcibiskup z Rabaulu Francesco Panfilo vydal přibližně v té době pastýřský list, který se zabýval životem a příkladem To Rota.

Dne 5. března 2012 vydala papuánská vláda sérii poštovních známek na počest stého výročí narození To Rota.

Blahořečení

Proces blahořečení začal 14. ledna 1986 poté, co Kongregace pro svatořečení vydala oficiální „nihil obstat“ k této kauze a udělila mu titul Služebník Boží; formální diecézní fáze shromažďování dokumentace probíhala v arcidiecézi Rabaul od 21. ledna 1987 do 30. března 1989, kdy byly všechny dokumenty zapečetěny a odeslány do Říma k přezkoumání Kongregaci pro svatořečení (CCS). CCS toto vyšetřování potvrdila 2. června 1989 a v roce 1991 obdržela dokumentaci Positio z postulace kauzy. Teologové schválili obsah dokumentace 26. června 1992, stejně jako členové CCS 1. prosince 1992. To Rotovo blahořečení bylo schváleno papežem Janem Pavlem II. 2. dubna 1993 poté, co papež potvrdil, že To Rot byl zabit „in odium fidei“ (v nenávisti k víře). Jan Pavel II. blahořečil To Rota 17. ledna 1995 během své návštěvy Papuy-Nové Guineje.

Kanonizace

Dne 31. března 2025 vydal papež František dekret Dikasteria pro svatořečení, kterým oznámil kanonizaci Petra To Rota. Kanonizován byl 19. října 2025 papežem Lvem XIV.

Svátek

To Rotův liturgický svátek je, jak je zvykem, přiřazen k datu jeho úmrtí. Je zařazen do liturgického kalendáře římského obřadu ve své rodné Papui-Nové Guineji, na Šalamounových ostrovech, v Austrálii a u Misionářů Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Očeho pohádka - Dva žabáci

Očeho pohádka

Dva žabáci Hop a Trop

V jednom malém rybníčku se u břehu povalovala žabí vajíčka. Slunce se do nich pražilo tak silně, že z nich za pár dní vykukli pulci. Nejprve byli tak titěrní, že by se jim dalo říkat spíš „čtvrťci“. Brzy z nich byli poctiví pulci, pak narostli do podoby „třičtvrtců“ a nakonec se z nich staly malé žabičky - bráškové Hop a Trop.

Jejich táta se jmenoval Hip. A máma... no, máma měla tu smůlu, že si ji dal k večeri místní kocour.

Hop s Tropem brzy zjistili, že na chytání hmyzu jsou leví Skákali, číhali, plížili se, ale masačky jim létaly kolem hlavy jako závodní formule. Hlad rostl, až nakonec zoufale volali tátu.

Hip pokynul Hopovi: „Hele, sedni si sem a koukej.“

Posadil se na zelenohnědý leknínový list, takže dokonale splýval s okolím. Sotva minuta uběhla a už jeho jazyk vystřelil dvakrát jako pružina.

Dvě tučné masačky přistály přímo před Hopem a Tropem. Lahůdka!

Hop pochopil fgl hned, zato Trop a lovení moc nezajímalo. Mnohem raději ujídal Hopovi to, co si Hop poctivě ulovil. Brácha nebrácha.

Jednoho dne se ale objevila opravdová hrozba – velký, zkušený čáp! Tenhle elegantní žabožrout oba bratříčky náramně rychle polapil. Nepozřel je však hned – věřil, že takoví drobcí musí mít někde vykrmené rodiče. A tak je položil na kámen, přišlápl si je nohou a zlověstně volal:

„Hop nebo Trop?“

Cvaka-cvaka!

„Hop nebo Troo-op?“

Táta Hip schovaný v rákosí měl srdce až v krku. Čáp vypadal jako rozhledna na nohách. Ale když viděl své syny v pasti, nezaváhal.

Vymyslel šilený plán! Popadl ostrý kámen, potichu se přiblížil, vyskočil tak vysoko, že málem přelétl čápa... a praštil ho přímo do hlavy.

Čáp padl jako špalek. A než se vzpamatoval, Hip, Hop i Trop už mazali pryč.

Čáp pak odletěl a u rybníka se už raději nikdy neukázal.

Hop tátovi děkoval snad každý den a prosil ho, aby ho naučil, co jen může.

Trop se ale urazil – prý že kdyby táta přišel o chvilku později, bylo by po něm. A tak otci přestal věřit.

Když bratři dospěli, Hip se na pár dní ztratil. Vrátil se slavnostně – přivedl dvě nádherné žabí slečny jménem Kuňka a Žbluňka.

Jaké měly oči! A ten hlas! Každé jezero by je chtělo do pěveckého sboru.

Hop se do Kuňky hned zakoukal a brzy měli svatbu, až se rákosí zelenalo radostí. Trop však odešel z rybníka pryč – nedokázal tátovi odpustit.

A tak Hop žil šťastně, protože věděl, že když žába – důvěřuje, prosí a děkuje, není v rybníce sám. A kdo věří, ten se pomoci vždycky dočká.

K této pohádce si najdete v Bibli, kdy se nespravedlivý soudce zastal vytrvalé vdovy (Lukáš 18,1-8).

Co myslíte, proč Ježíš říká, že se máme stále modlit? Jak se to dělá? Proč se soudce nechtěl vdovy zastat? Proč to nakonec udělal? Podobá se Bůh tomuto soudci? Tak proč o něm mluví?

